

gammel Tid", som af Hensyn til hele det øvrige Dpland, der kunde drage Nytte af Horsens—Tørring-Banen, hvis Banens Anlæg skulde hindres for Weiles Skyld? Eller skulde de ca. 13,000 Landboere, Horsens—Tørring-Banen vilde være til Nytte for, hindres i at faae deres Trang til en Bane tilfredsstillet, fordi ca. 4,000 af disse Landboere, der for en Del Aar siden slet ikke vare knyttede til Weile — fordi, sige vi, disse ca. 4,000 Landboere nu atter i det Væsentlige vilde drages bort fra denne By? Vi tilstaa, at vi ikke formaa at indse, at der vilde være nogen Villighed heri. Det er nemlig en afgjort Sag, at Banen vilde blive til stor Nytte for hine Landboere, der, boende ved Grændsefjellet mellem tvende Amt, hidtil ingenlunde have været begunstigeede med Hensyn til Samfærdselsmidler; og paa den anden Side lader det sig ingenlunde godtgjøre, at den paa en „indgribende Maade" vilde „forrykke" Forholdet mellem de omtalte Byers Dpland. I alle Tilfælde tør vi formene, at Udvalget for Anlægget af en Bane fra Weile har brugt et altfor stærkt Udtryk, naar det skriver, at det omtalte „Baneanlæg (Horsens—Tørring) vil være aldeles ødelæggende for Weile"; thi hvorledes skulde dog dette, at ca. 4,000 Landboere i det væsentlige drages bort fra Weile, virke „aldeles ødelæggende" for denne By? Noget anderledes vilde Sagen stille sig, hvis der var Tale om at anlægge en Bane „fra Horsens over Tørring til Give". Udvalget skriver, at der har været reist „Agitation" for Anlægget af en saadan Bane, og vi erkende, at hvis Banen fra Horsens virkelig blev ført saa langt, uden at der samtidig blev knyttet en Jernbaneforbindelse mellem Weile og Give, saa vilde det nok kunne siges uden Overdrivelse, at Forholdet mellem de tvende Byers Dpland i ikke ringe Grad blev „forrykket", om det end ganske vist ogsaa i dette Tilfælde vilde være for stærkt at sige, at Weile derved vilde blive „aldeles ødelagt". Men vi maa fremhæve, at Spørgsmaalet i nærværende Tilfælde jo slet ikke dreier sig om nogen Horsens—Give-Bane. Vi for vor Del have lige fra Begyndelsen arbejdet for en Bane til Tørring og ikke længere, idet vi bestandig have ment, at Tørring danner et meget passende Endepunkt for Banen; og vi maa bortvise al Tale om en Ting, der i Virkeligheden slet ikke foreligger. Med Hensyn til Stillingen overfor de tvende Amtsråad — Skanderborg og Weile — fremhæve vi, at den af os af Skanderborg Amtsråd begjærede Bevilling af en Garanti for Renter og Afdrag af 200,000 Kroner blev — ved 2den Behandling — enstemmig vedtaget af Naadet, og at Flertallet af Weile Amtsråd ligeledes vedtog at yde den af os begjærede Rentegaranti for 130,000 Kroner af Weile Amt — tiltrods for den stærke Modstand, der fra Weiles Side blev reist mod det tidt omtalte Baneanlæg. Nu føres der af Udvalget for en Weile-Bane en dobbelt Klage over Weile Amtsråads Afgjørelser i Mødet den 25de Mai f. A. Der klages paa den ene Side over, at Amtsråadet — vi kunne tilføie: enstemmig — „stillede et Andragende om Støtte for en Weile—Give-Bane i Bero", og paa den anden Side over, at det samtidig „med simpel Majoritet — 6 Stemmer mod 5 — voterede et Bidrag af 130,000 Kroner til et Baneanlæg Horsens—Tørring og derved i pekuniær Henseende muliggjorde dette Anlæg". Vi tillade os hertil at bemærke, at naar Weile Amtsråd i hint Møde handlede, som det gjorde, saa maa det sikkert have haft sine gode Grunde til det ene saavel som til det andet. Det er i alt Fald mindst af Alt Grund til at antage, at Amtsråadet skulde have handlet paa den nævnte Maade af Forkjærlighed for Horsens — der ligger udenfor Amtet — eller af Mangel paa Velvillie overfor Weile. Enhver, der har noget Kjendskab til Forholdene i Weile Amt, vil vide, at Amtsråadet, særlig hvad Veivæsenet angaar, ingenlunde har undladt at tage tilbørligt Hensyn til Weiles Interesser — for saa vidt de ikke ere komne i Strid med Landboernes — og hvorfor skulde det da gjøre det ved Jernbaneanlæg? Det er forøvrigt unvigtigt, at Bevillingen til Horsens—Tørring-Banen af Weile Amtsråd blev vedtaget med 6 Stemmer mod 5. Det var ikke med 6, men med 7 mod 5. De 7, som stemte for, vare følgende: N. Dahl, Hejls, Kolding; H. A. Lorenzen, Østegaard, Fredericia; P. Sjørgensen, Hesselballe, Kolding; S. L. Christensen, Tolstrup, Fredericia; Schäffer, Kalsbøll, Bjerreherred, Horsens; H. L. Jensen Skjold, Bjerreherred, Horsens; M. Griften, Give, Weile. Og de 5, som stemte imod, vare: Amtmand Nuzhorn, Weile; Chr. Eckardt, Drumgaard, Weile; C. Beck, Engelskholm, Weile; N. Johnsen, Ildved, Weile; S. Bramsen, Binderup, Kolding. Det vil formentlig fremgaa af denne Fortegnelse, at ikke en af de Mænd, der have stemt for Bevillingen af Jernbaneanlægget Horsens—Tørring, vil kunne have nogen personlig Nytte af Banen, og der er derfor saa meget mere Grund til at antage, at de maa have haft gode saglige Grunde for deres Stemmegivning. Hvorvidt „simpel Majoritet" i Amtsråadet er tilstrækkelig til en Afgjørelse af denne Art eller ei, er et Spørgsmaal, vi ikke ligeoverfor det høie Folkething føle nogen Grund til at undersøge. Vi tillade os kun at minde om, at Bevillingen til Horsens—Juelsminde-Banen i Weile